

ПАВЕЛ I, Імператор та Самодержець Всеросійський

(1754—1801), офіційний титул рос.: «Божиєю поспешествующею милостию, Мы, Павел Первый, Император и Самодержец Всероссийский, Московский, Киевский, Владимирский, Новгородский, Царь Казанский, Царь Астраханский, Царь Сибирский, Царь Херсонеса Таврического, Государь Псковский и Великий Князь Смоленский, Литовский, Волынский и Подольский, Князь Эстляндский, Лифляндский, Курляндский и Семигальский, Самогитский, Корельский, Твер-

ский, Югорский, Пермский, Вятский, Болгарский и иных, Государь и Великий Князь Новагорода Низовския земли, Черниговский, Рязанский, Полоцкий, Ростовский, Ярославский, Белозерский, Удорский, Обдорский, Кондийский, Витебский, Мстиславский и всея Северныя страны Повелитель и Государь Иверския земли, Карталинских и Грузинских Царей и Кабардинския земли, Черкасских и Горских Князей и иных наследный Государь и Обладатель, Наследник Норвежский, Герцог Шлезвиг-Голстинский, Стормарнский, Дитмарсенский и Ольденбургский и Государь Еверский, Великий Магистр ордена Св. Иоанна

Иерусалимского и прочая, и прочая, и прочая и прочая».

Ініційований 1784 р. видатним російським масоном Іваном Єлагіним.

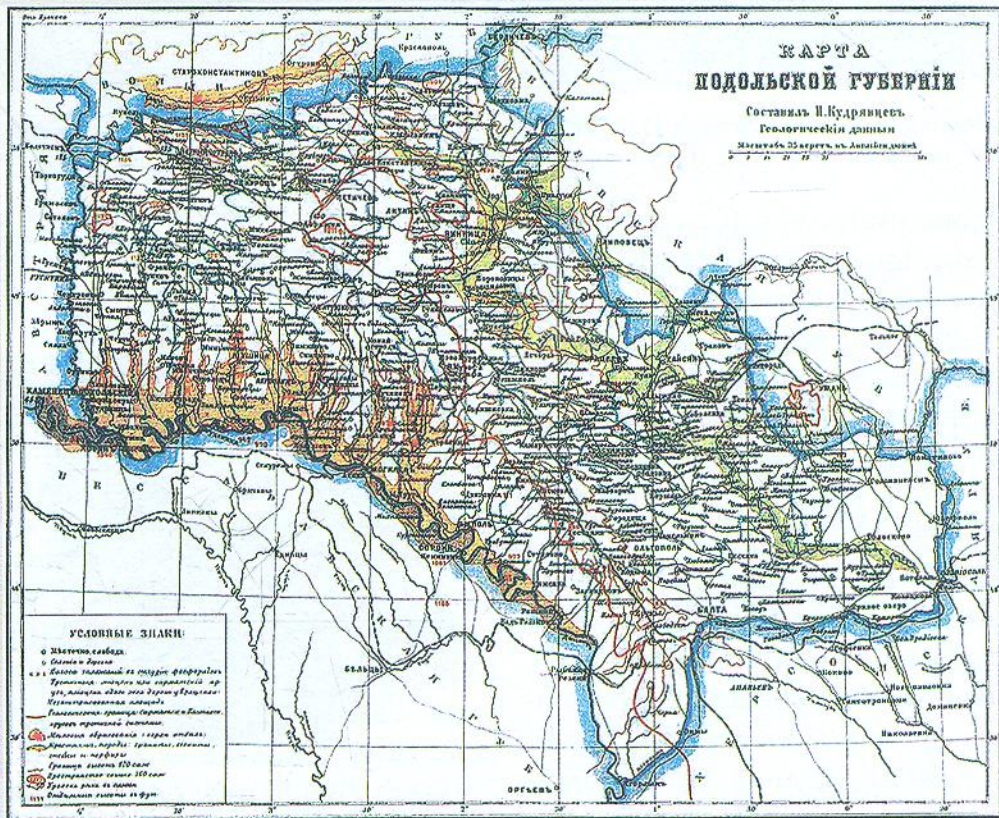
Серков А.

<http://www.masonry.ru/>
<http://spravedllivost.narod.ru/>
<http://echo.msk.ru/>
<http://www.e-reading.club/>

ПАВЛІКОВСЬКИЙ, Ксаверій Карпович (Карлович, Павлович)

(? — після 1834 р.), чиновник. Служив секретарем та радником губернатора Подільської губернії, асесором казенної палати, радником Подільського губернського правління. Титулярний радник.

Ініційований 1815 р. Працював в ложах «Осіріс до Полум'яної Зорі», «Єлизавета до

Мапа Подільської губернії. Суспільне надбання

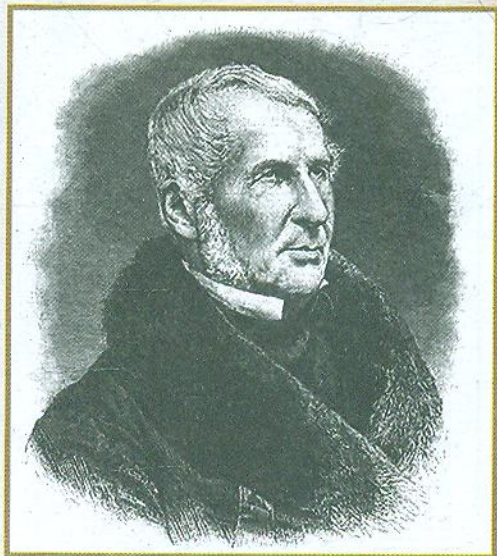
Велика площа м. Кам'янця-Подільського, адміністративного центру Подільської губернії. 1860-ті рр. Джерело: <http://kamenec.livejournal.com/122283.html>

Доброчинності» (Санкт-Петербург, відомі імена 634 членів).

Серков А.

ПАДУРА, Тимко (Tomasz Padurra), герба Сас

(1801—1871 рр.), поет, музикант, автор найвідомішої польсько-української пісні «Гей, соколи!/Hej, sokoly!». Народився в с. Іллінці Київської губернії (сучасний Іллінецький район Вінницької обл.). Випускник Іллінецької парафіяльної школи,

Т. Падура. Прижиттєве фото. Джерело: Walery Przyborowsky W. Tygodnik Ilustrowany 1872. Tom IX, Nr 229, P. 249.

Герб Сас. Суспільне надбання

Вінницької гімназії (1820 р.), Крем'янецького ліцею (1825 р.). Учасник з'їзду «Народного патріотичного товариства» та російських «декабристів» (м. Житомир, 1825 р.), прихильник ідеї державної незалежності «Малоросії». Учасник антиімперського, національно-визвольного Листопадового повстання 1830—1831 рр., відбув ув'язнення (1830—1832 рр.). Проживав у власному маєтку в с. Махнівці (сучасне с. Комсомольське Козятинського району Вінницької області) Бердичівського району Житомирської області.

Делегат Празького панславистського з'їзду (1848 р.).

Дата ініціації та ложі, в яких працював, невідомі.

Савченко В.
Серков А.

Карaban Л. Томаш Падура: відомий і невідомий. — Проблеми слов'янознавства 63 (2014): 113—122.

«ПАЛАЄМОН» («Палемон»)

Ложа працювала у м. Росієни у ХІХ ст.

Серков А.

ПАЛАЄМОН (Палемон)

Міфічний засновник династії князів Великого князівства Литовського, родич римського імператора Нерона (за іншою версією — вождя гуннів Аттилі), який разом із 500-ма родинами втік від звірств господаря і оселився на території сучасної Литви.

ПАЛІЦІН, Олександр Олександрович

(?—1816 рр.), просвітитель, архітектор, письменник, перший перекладач «Слова о полку Ігоревім», засновник т. зв.

